Vlaams
Parlement

1147 (2016-2017) – Nr. 1
ingediend op 28 april 2017 (2016-2017)

Ontwerp van decreet

houdende diverse bepalingen
met betrekking tot het beleidsdomein
Werk en Sociale Economie

verzendcode: ECO

INHOUD

Memorie van toelichting 3
Voorontwerp van decreet..... 21
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen 27
Advies van de Raad van State 35
Ontwerp van decreet..... 45

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemene toelichting

1. Samenvatting

Naar aanleiding van de staatshervorming en een uitspraak van het Europees Hof van Justitie omtrent het Vlaamse Taaldecreet zijn er verscheidene aanpassingen aan de reglementering met betrekking tot het beleidsdomein Werk en Sociale Economie noodzakelijk. De meeste bepalingen in het kader van de staatshervorming werden reeds opgenomen in de vorige decreten houdende diverse bepalingen in het kader van de zesde staatshervorming. Bij het uitoefenen van deze bevoegdheden is gebleken dat een aantal bijkomende aanpassingen evenwel nog nodig zijn. Gezien het hier een decreet houdende diverse bepalingen betreft, is het niet mogelijk om één algemene situering te geven voor alle maatregelen. We bespreken ze hieronder dan ook per hoofdstuk, in lijn met de indeling in het ontwerp van decreet.

– Hoofdstuk 2. Taaldecreet

Het Vlaamse Taaldecreet bekleedt een bijzondere plaats binnen het delicate taalkundig evenwicht in de Belgische context. Het Europees Hof van Justitie oordeelde echter dat met betrekking tot het taalgebruik voor facturen met een grensoverschrijdend karakter het Taaldecreet te stringent is in het licht van het vrij verkeer van goederen. De aanpassing die vereist is als gevolg van dit arrest, wordt opgenomen in dit ontwerp van decreet.

Dit houdt in dat er voor facturen een vertaling wordt toegestaan in een officiële taal van de Europese Unie (EU) en Europese Economische Ruimte (EER). Dit geldt evenwel enkel wanneer het adres van de geadresseerde van de factuur buiten België ligt, maar binnen de Europese Economische Ruimte.

– Hoofdstuk 3 en 6. Betaald educatief verlof

De federale bevoegdheid inzake betaald educatief verlof wordt geëxpliciteerd om enige verwarring hieromtrent te vermijden. Dit gebeurt zowel in de reglementering inzake betaald educatief verlof (hoofdstuk 3) als in de reglementering inzake de bevoegdheid van de Vlaamse sociaalrechtelijke inspectie (hoofdstuk 6).

– Hoofdstuk 4. Dienstencheques

Er worden praktijktesten ingevoerd in de dienstenchequesector. Deze zullen worden georganiseerd in het kader van zelfregulering. Indien de praktijktesten wijzen op blijvende problemen zal de Vlaamse sociaalrechtelijke inspectie hieromtrent geïnformeerd worden. Zij kunnen dan nagaan welke acties passend zijn.

Verder worden de verplichtingen inzake monitoring en evaluatie van het systeem dienstencheques afgestemd op de Vlaamse context.

Voor de borg wordt bepaald dat de Vlaamse Regering een termijn kan bepalen na de welke de borg aan de onderneming wordt teruggestort. De Vlaamse Regering bepaalt ook de voorwaarden onder dewelke de borg wordt teruggestort. De Vlaamse Regering kan hierbij bijvoorbeeld rekening houden met de financiële situatie van de onderneming of inbreuken die door de onderneming werden gepleegd.

– Hoofdstuk 5. Doelgroepvermindering laag- en middengeschoolde jongeren

De definitie van begunstigde jongeren wordt scherpgesteld om te voorkomen dat jongeren net voor het afronden van hun hogere studies aan de slag gaan om op deze manier nog de vermindering te verkrijgen die bestaat voor laag- en middengeschoolde jongeren. Met de bestaande definitie kan dit enkel achteraf worden rechtgezet.

– Hoofdstuk 6. Decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht

Er worden enkele aanpassingen gedaan in het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht wat betreft de procedure administratieve geldboete: de bepaling inzake herhaling wordt van toepassing verklaard op de administratieve sanctionering van inbreuken inzake betaald educatief verlof en economische migratie. Dit betreft een onvolkomenheid in de bestaande regelgeving.

Daarnaast worden de gevolgen van samenloop gewijzigd: er wordt een onderscheid gemaakt tussen meerdaadse en eendaadse samenloop, naar analogie met het strafrechtelijk begrip samenloop. Ook wordt de mogelijkheid van uitstel van tenuitvoerlegging van administratieve geldboete ingeschreven in de regelgeving.

– Hoofdstuk 7. Private bemiddeling

De adviescommissie voor Uitzendactiviteiten wordt ingebed in het Departement Werk en Sociale Economie.

– Hoofdstuk 8. Aanwervingsincentive langdurige werkzoekenden

Er wordt een rechtsgrond voorzien voor de maatregelen die betrekking hebben op de ondersteuning van de inspanningen van werkgevers om langdurige werkzoekenden aan te werven.

– Hoofdstuk 9. Inwerkingtreding

Om het departement de nodige tijd te geven om de adviescommissie voor Uitzendactiviteiten in te kantelen wordt de inwerkingtreding hiervan gedelegeerd aan de Vlaamse Regering.

2. Situering en inhoud

– Hoofdstuk 2. Taaldecreet

Voor België heeft de Europese culturele verscheidenheid een fundamentele betekenis. De Belgische Grondwet voorziet vier taalgebieden: het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied en het tweetalige taalgebied Brussel-Hoofdstad. Het gebruik van de talen is vrij en ieder spreekt en treedt op in zijn eigen taal, zoals bepaald in artikel 30 van de Grondwet.

Op dit vrij gebruik van de in België gesproken talen is er voor de arbeidsverhoudingen wel een belangrijke uitzondering, voorzien in artikel 129, §1, 3°, van de Grondwet, dat luidt:

"De Parlementen van de Vlaamse en de Franse Gemeenschap regelen, bij uitsluiting van de federale wetgever, elk voor zich, bij decreet, het gebruik van de talen voor:
1° de bestuurszaken;
2° het onderwijs in de door de overheid opgerichte, gesubsidieerde of erkende instellingen;

3° de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel, alsmede de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.”.

In functie daarvan werden in België decreten uitgevaardigd, die respectievelijk de Nederlandse en de Franse taal opleggen binnen hun taalgebied voor de verhoudingen tussen werkgever en werknemers. Deze decretale regelingen beogen de eigen taal te beschermen en te bevorderen, onder andere tegen andere economisch sterkere taalgroepen en culturen.[1]

Zo legt het decreet van de Franse Gemeenschap van 30 juni 1982 inzake de bescherming van de vrijheid van het taalgebruik van de Franse taal in de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel, alsook van akten en documenten van ondernemingen opgelegd door de wet en de reglementen het gebruik van het Frans op.

Ook voor Brussel, de faciliteitengemeenten en de Duitstalige Gemeenschap wordt het taalgebruik bij wet vastgelegd.[2] In Vlaanderen gebeurde dit door middel van het Vlaamse Taaldecreet. Dit legt op dat elke onderneming het Nederlands gebruikt voor de sociale betrekkingen tussen de werkgever en werknemers, alsmede voor de wettelijk verplichte documenten.

Deze Taaldecreten, die van openbare orde zijn, hebben een bijzondere plaats en meerwaarde binnen de wetgeving. De huidige interpretatie van de Europese verdragen door het Europese Hof van Justitie stelt echter dat het Vlaamse Taaldecreet binnen het delicate taalevenwicht in België moet worden aangepast.

De rechtbank van koophandel te Gent stelde namelijk een prejudiciële vraag aan het Europese Hof van Justitie over de verenigbaarheid van het Taaldecreet met de Europese regelgeving. De feiten in deze zaak zijn de volgende: New Valmar, een Belgische onderneming met exploitatiezetel in het Nederlandse taalgebied, vordert de betaling van een aantal openstaande facturen van een Italiaanse onderneming. Omdat de betrokken facturen opgesteld zijn in het Italiaans, weigert de Italiaanse onderneming te betalen. Volgens de Italiaanse onderneming zijn de facturen op basis van het Vlaamse Taaldecreet nietig. De geldende taalwetgeving verplicht immers om onderdelen van facturen in het Nederlands op te stellen. Volgens New Valmar is dit strijdig met de Europese regelgeving. Om deze reden beslist het Hof te Gent een prejudiciële vraag te stellen aan het Europees Hof van Justitie.

Het Europese Hof van Justitie stelt in zijn arrest van 21 juni 2016 vast dat het Taaldecreet een hinder vormt op het vrij verkeer binnen Europa dat wel zijn rechtvaardiging vindt in rechtmatige doelstellingen. Het Hof stelt vast dat het Taaldecreet enerzijds het algemene gebruik van het Nederlands kan vrijwaren, en anderzijds de controle van dergelijke documenten door de bevoegde nationale autoriteiten kan vergemakkelijken. De maatregel is volgens het Hof dus ook geschikt. Om te voldoen aan de vereisten van het Unierecht moet de regeling echter ook evenredig zijn aan die doelstellingen.

In casu zou een regeling van een lidstaat die niet alleen voorschrijft dat zijn officiële taal moet worden gebruikt voor facturen betreffende grensoverschrijdende transacties maar bovendien voorziet in de mogelijkheid om daarnaast een rechtsgeldige versie van dergelijke facturen op te stellen in een door de betrokken partijen be-

[1] Roger Blanpain, Het taalgebruik voor de arbeidsverhoudingen, Die Keure, 2011, 13.
[2] Artikel 52 en 59 van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

grepen taal, minder ingrijpen in het vrije verkeer van goederen dan de betrokken regeling, maar toch geschikt zijn om dezelfde doelstellingen te waarborgen.[3]

Volgens het Hof gaat de betrokken regeling dus verder dan noodzakelijk is voor het bereiken van de nagestreefde doelstellingen en is zij niet evenredig. Als gevolg oordeelt het Hof dat het Taaldecreet wat betreft het taalgebruik bij facturen met een grensoverschrijdend karakter in strijd is met de Europese regels.

Het ontwerp van wijzigingsdecreet brengt het Taaldecreet in overeenstemming met voormeld arrest van het Europese Hof van Justitie.

– Hoofdstuk 3. Betaald educatief verlof

Het decreet van 24 april 2015 houdende de implementatie van de zesde staatshervorming en houdende diverse bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie verving artikel 124 van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen. Hierdoor werd het toezicht op de bepalingen inzake betaald educatief verlof (hoofdstuk IV, afdeling 6, van de herstelwet), voor wat betreft het Vlaamse Gewest, geregeld door het Vlaamse decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht. Het betrokken hoofdstuk bevat ook federale bevoegdheden inzake arbeidsrecht. Het Vlaamse Gewest kan het toezicht alleen regelen conform de bevoegdheidsverdelende regels zoals bepaald in de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI). Artikel 113 betreft een federale bevoegdheid. Dit artikel heeft immers betrekking op de arbeidsrechtelijke organisatie van betaald educatief verlof. Om enige verwarring te vermijden wordt deze federale bepaling toegevoegd aan de lijst met federale bepalingen. In deze lijst werden de bepalingen expliciet opgenomen waarvoor het Vlaamse Gewest niet bevoegd is.

– Hoofdstuk 4. Dienstencheques

Discriminatie

Met motie 271 tot besluit van het op 25 februari 2015 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over discriminatie bij dienstenchequebedrijven riep het Vlaams Parlement op om krachtdadig op te treden in het kader van discriminatie in alle sectoren (en meer in het bijzonder de dienstenchequesector) binnen de juridische mogelijkheden die exhaustief onderzocht worden (*Parl.St.* Vl.Parl. 2014-15, nr. 271/2). Ook werd de Vlaamse Regering gevraagd om zelfregulering van de sector dienstencheques te stimuleren.

In de resolutie van 28 oktober 2015 betreffende sensibilisering, preventie en handhaving inzake discriminatie op de arbeidsmarkt van personen met een migratieachtergrond is het Vlaams Parlement nog specifieker (*Parl.St.* Vl.Parl. 2014-15, nr. 415/5). In punt 3 van het beschikkend gedeelte van de resolutie vraagt het Vlaams Parlement aan de Vlaamse Regering om een systeem van zelfregulering uit te werken, waarvan gerichte steekproeven als sensibiliserend instrument deel van uitmaken, vooral wanneer die aanpak aangewezen is in de sector.

Om de praktijktesten decretaal te verankeren, wordt dit opgenomen als erkenningsvoorwaarde. De ondernemingen dienen zich ertoe te verbinden praktijktesten toe te laten en actie te ondernemen naar aanleiding van de resultaten ervan. De praktijktesten kunnen enkel worden ingezet om discriminatie op te sporen, overeenkomstig de vraag van het parlement. De praktijktesten zullen worden uitbesteed door de organisatie die hiertoe wordt aangeduid door de Vlaamse Regering. Gezien de vraag om het instrument aan te wenden als een sensibiliserend instru-

[3] HvJ C-15/15, New Valmar, 2016, punt 54.

ment is het de bedoeling dat het orgaan dat de praktijktesten uitbesteedt, de principes van zelfregulering duidelijk vormgeeft. De Vlaamse Regering zal hieromtrent dan ook dienen te overleggen met de betrokken werkgeversfederaties.

De resultaten (op geaggregeerd niveau), samen met de toegepaste methodologie, worden bezorgd aan de werknemers- en werkgeversorganisaties. De resultaten kunnen besproken worden in de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV).

In het decreet worden ook een aantal kwaliteitsvoorwaarden vastgelegd met betrekking tot de praktijktesten. Het betreft de neutraliteit, objectiviteit en degelijkheid van de uitvoerder van de praktijktesten. Indien dit nodig zou blijken, kan de Vlaamse Regering hieromtrent verdere voorwaarden bepalen. Ook wordt voorzien om een melding te kunnen doen bij de Vlaamse sociaalrechtelijke inspectie bij herhaalde vaststellingen bij eenzelfde erkende dienstenchequeonderneming. Op dat moment kan de inspectiedienst nagaan of de aangebrachte elementen een onderzoek verantwoorden. Dit kan aangewend worden om de krachtdadigheid van de praktijktesten te onderschragen.

Evaluatie

Gezien de hoge budgettaire en maatschappelijke impact van het dienstenchequestelsel is het nodig om dit beleid te monitoren en evalueren.

De monitoring van het dienstenchequesysteem zal uitgebreid worden ten opzichte van de federale werkwijze. Het Departement Werk en Sociale Economie publiceert op maandelijkse basis beheersmatige cijfers op zijn website. De statistieken die federaal werden gepubliceerd (aantal gebruikers, ondernemingen, werknemers en cheques) blijven behouden, aangevuld met de financiële bestedingen. Dit is in overeenstemming met de manier waarop het Departement Werk en Sociale Economie ook informeert over andere maatregelen in zijn beheer.

Wat de evaluatie van het stelsel betreft, wordt met de voorgestelde aanpassing de federale werkwijze verlaten. De huidige wettelijke verplichting heeft immers geleid tot overmatige aandacht voor de wettelijk voorgeschreven onderwerpen van evaluatie, en een gebrek aan aandacht voor andere beleidsvragen. De wettelijk verplichte onderwerpen betreffen bovendien niet altijd Vlaamse bevoegdheden (loon- en arbeidsvoorwaarden) of Vlaamse belangen (terugverdieneffecten in de sociale zekerheid). De opgelegde periodiciteit (jaarlijkse evaluatie) heeft geleid tot veel replicatie van eerder studiewerk, met beperkte meerwaarde. De verplichte publicatiedatum in juni werd de laatste jaren ook nooit gehaald.

Om deze reden wordt de huidige wettelijke verplichting geschrapt. Het departement zal net als voor andere maatregelen wel maandelijks cijfers publiceren over het aantal begunstigden en bestedingen van het dienstenchequestelsel. Ook het aantal werknemers zal worden opgevolgd. Voor de evaluatie van de dienstencheques zal worden gewerkt zoals dit het geval is voor de andere maatregelen in het beheer van het Departement Werk en Sociale Economie. Hierbij geldt een flexibel kader, waarbij keuze van onderwerp, methode en timing vrij bepaald kan worden in functie van de noden en omstandigheden van het moment.

Deze werkwijze wordt door het departement voor alle andere maatregelen toegepast. Hiervoor werd ook in de andere reglementering geen specifieke bepaling opgenomen. Om deze reden wordt de specifieke bepaling hieromtrent, die bovendien niet is afgestemd op het Vlaamse kader, geschrapt.

Borgsom

Sinds 1 januari 2013 dient elke startende dienstenchequeonderneming een borgsom te storten van 25.000 euro.[4] Dit bedrag dient als borg in het geval de onderneming betalingsmoeilijkheden ondervindt en blijft geblokkeerd gedurende de gehele periode van erkenning. De borgsom dient te worden gestort bij de Deposito- en Consignatiekas. De borgsteller ontvangt jaarlijks een rentevergoeding. Het Koninklijk Besluit betreffende de dienstencheques bepaalt verder hoe de middelen worden aangewend bij stopzetting van de activiteiten. De middelen worden ingezet om de schulden ten aanzien van het Departement Werk en Sociale Economie aan te zuiveren, het resterende bedrag wordt teruggestort aan de dienstenchequeonderneming.[5]

Naar aanleiding van de regionalisering van de materie is deze onderworpen aan een intergewestelijke dynamiek die gekenmerkt wordt door twee bewegingen. Ten eerste het uitoefenen van dienstenchequeactiviteiten door eenzelfde dienstenchequeonderneming in meerdere gewesten. Een dienstenchequeonderneming met een maatschappelijke zetel in Brussel kan bijvoorbeeld ook diensten aanbieden in Vlaanderen of Wallonië. Ten tweede het aanwenden van dienstencheques over de grenzen van de gewesten heen. De bestelling van dienstencheques is gebonden aan het domicilie van de gebruiker. De cheques kunnen echter ook buiten het gewest waar ze zijn besteld, worden aangewend. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer een pendelaar zijn strijk laat doen in een strijkatelier gelegen bij zijn werkplaats.

Om deze reden is het mogelijk dat dienstenchequeondernemingen een erkenning nodig zullen hebben in de drie gewesten.

Bij de regionalisering van de materie dienstencheques kregen de ondernemingen die reeds erkend waren op federaal niveau een erkenning voor elk van de gewesten. De ondernemingen die erkend werden voor eind 2012 kunnen nu in elk gewest, ook in Vlaanderen, hun activiteiten verder uitoefenen. Ze hoeven hiervoor geen borg te storten bij de Deposito- en Consignatiekas. De ondernemingen die federaal werden erkend na het invoeren van de borgstelling kunnen ook hun activiteiten verder uitoefenen in de drie gewesten. De borg van deze ondernemingen ging over naar het gewest waar hun maatschappelijke zetel op dat moment was gevestigd. De andere gewesten kunnen geen aanspraak maken op de borg.

Voor de ondernemingen die hun activiteiten opstarten na de regionalisering zal in ieder gewest een afzonderlijke erkenning moeten worden aangevraagd. In elk gewest zal ook een borg moeten worden gestort. Een startende onderneming in de Vlaamse rand zal, indien deze activiteiten over de gewestgrenzen heen wil uitoefenen, dus bijvoorbeeld drie verschillende erkenningen moeten aanvragen. Voor elke erkenning zal ook een borg moeten worden gestort. De huidige borg bedraagt 25.000 euro. Zeker voor de ondernemingen in de Vlaamse rand zou het kunnen dat ze drie erkenningen wensen en dus 75.000 euro borg moeten storten.

Om deze reden werd gezocht naar mogelijkheden om de last verbonden aan de borg te beperken. Hierbij werd rekening gehouden met het feit dat de borg in de eerste plaats bedoeld is om een drempel te vormen voor de toegang tot het stelsel van de dienstencheques om zo de professionalisering van de sector te stimuleren. Het is pas in tweede orde een borgsom die door het Departement Werk en Sociale Economie kan aangesproken worden om schulden ten aanzien van het departement te recupereren. Met voorliggend voorstel van aanpassing kan de borg na een bepaalde tijd worden vrijgegeven. Dit betekent dat de ondernemingen die een nieuwe erkenning vragen nog steeds een borgsom van 25.000 euro moeten

[4] Artikel 2bis, §1, van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van buurtdiensten en -banen.
[5] Artikel 10, KB van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques.

storten. Deze borgsom zal echter slechts gedurende een bepaalde tijd geblokkeerd blijven. Op deze manier kan de controle op de kwaliteit van de kandidaten bij de ingang worden behouden zonder dat er middelen op lange termijn worden geblokkeerd voor de onderneming. De Vlaamse Regering kan ook de voorwaarden bepalen onder de welke de borg wordt teruggestort. De Vlaamse Regering kan hierbij bijvoorbeeld rekening houden met de financiële situatie van de onderneming of inbreuken die door de onderneming werden gepleegd. Op deze manier wordt vermeden dat bijvoorbeeld ondernemingen die de reglementering niet naleven de borgsom zouden recupereren.

– Hoofdstuk 5. Doelgroepvermindering laag- en middengeschoolde jongeren

De definitie van begunstigden in de wet wordt aangepast om eventuele verwarring te vermijden. De doelgroepvermindering wil de tewerkstelling van laag- en middengeschoolde jongeren ondersteunen door een verlaging van de werkgeversbijdragen voor de sociale zekerheid. Jongeren die over een diploma hoger onderwijs beschikken of dit op korte tijd gaan behalen, worden uitgesloten. Op deze manier wordt vermeden dat jongeren voor het afstuderen aan een instelling voor hoger onderwijs ten onrechte het recht op de doelgroepvermindering voor jongeren openen door net voor afstuderen hun tewerkstelling op te starten. De huidige definitie maakt enkel een a posteriori controle mogelijk. Door de nieuwe formulering zal reeds a priori de bijna afgestudeerde hooggeschoolde kunnen worden uitgesloten.

– Hoofdstuk 6. Decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht

Hoofdstuk 6 bevat enerzijds de bepaling ter wijziging van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht inzake betaald educatief verlof (zie hoofdstuk 3).

Daarnaast bevat hoofdstuk 6 enkele wijzigingen in de procedure administratieve geldboete. De uitbreiding van het toepassingsgebied van herhaling naar de inbreuken economische migratie en betaald educatief verlof betreft een onvolkomenheid in de regelgeving die hier rechtgezet wordt.

De bepaling inzake samenloop wordt herschreven. De gevolgen van samenloop worden beter afgestemd op de strafrechtelijke gevolgen ervan (zie artikel 58-65 Sw). Er wordt een onderscheid gemaakt tussen eendaadse samenloop en meerdaadse samenloop, waarbij enkel in het laatste geval de geldboetes samengevoegd worden.

De bepaling inzake uitstel geeft gevolg aan eerdere adviezen van de Raad van State, gebaseerd op het arrest van het Arbitragehof nr. 105/2004 van 16 juni 2004 dat discriminatie vaststelt tussen de strafrechtelijke vervolging en de administratieve procedure geldboeten. In de administratieve procedure geldboeten is tot op heden geen mogelijkheid voorzien voor de werkgevers om uitstel te krijgen. De nieuwe regelgeving voorziet in de mogelijkheid van uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een proefperiode van één tot drie jaar.

– Hoofdstuk 7. Private bemiddeling

De Commissie Uitzendactiviteiten heeft het adviseren in concrete erkenningsdossiers als kerntaak. In het kader van efficiëntie werd geoordeeld dat, in lijn met gelijkaardige commissies binnen het beleidsdomein Werk en Sociale Economie, het meer opportuun is deze commissie in te bedden in de structuren van de administratie van het Departement Werk en Sociale Economie. Deze verplaatsing vereist een wijziging van artikel 20 van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling. Daarnaast wordt van de wijziging gebruikgemaakt om de samenstelling aan te passen. Zo wordt de samenstelling aangepast aan de fusie van het departement en het Vlaams Subsidieagentschap binnen het beleids-

domein Werk en Sociale Economie. Er wordt ook een plaatsvervangend voorzitter voorzien. De SERV blijft haar adviesbevoegdheid houden bij decreten en besluiten van strategisch belang evenals bij eventuele wijzigingen aan de bevoegdheden van de adviescommissie.

– Hoofdstuk 8. Aanwervingsincentive voor langdurige werkzoekenden en inwerkingtreding

Deze bepaling machtigt de Vlaamse Regering om een aanwervingsincentive voor langdurige werkzoekenden te creëren. Deze maatregel moet de aanwerving en tewerkstelling van langdurige werkzoekenden bevorderen. Langdurige werkzoekenden hebben in eerste instantie nood aan (recente) werkervaring om opnieuw aansluiting te vinden bij de arbeidsmarkt. Zij kunnen hiervoor gebruikmaken van onder andere het systeem tijdelijke werkervaring. De premie kan werkgevers over een mogelijke laatste drempel heen tillen, maar wordt niet verplicht gekoppeld aan de deelname aan dergelijke activeringsmaatregelen.

B. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel stelt dat het decreet zowel een gemeenschaps- als een gewestaangelegenheid betreft.

Hoofdstuk 2 betreft een gemeenschapsbevoegdheid, dit conform artikel 129, §1, 3°, van de Grondwet.

Hoofdstuk 3 betreft een gewestbevoegdheid, dit conform artikel 6, §1, IX, 10°, BWHI.

Hoofdstuk 4 betreft een gewestbevoegdheid, dit conform artikel 6, §1, IX, 8°, BWHI.

Hoofdstuk 5 betreft een gewestbevoegdheid, dit conform artikel 6, §1, IX, 7°, BWHI.

Hoofdstuk 6 betreft een gewestbevoegdheid, dit conform artikel 6, §1, IX, 10°, BWHI.

Hoofdstuk 7 betreft een gewestbevoegdheid, dit conform artikel 6, §1, IX, 1°, BWHI.

Hoofdstuk 8 betreft een gewestbevoegdheid, dit conform artikel 6, §1, IX, 7°, BWHI.

Artikel 2

In artikel 5 van het Vlaamse Taaldecreet wordt een uitzondering voorzien op het verplichte gebruik van het Nederlands als enige rechtsgeldige taal. De te gebruiken taal blijft het Nederlands, maar ten gevolge van het arrest van het Europese Hof van Justitie, zoals hierboven besproken, wordt wel de mogelijkheid voorzien om in specifieke gevallen een factuur rechtsgeldig op te stellen in een andere taal naast de Nederlandstalige versie.[6] Bij een verschil tussen beide versies zal de Nederlandstalige versie wel voorrang hebben. Daar deze aanpassing dient te gebeuren in het kader van het vrij verkeer binnen de Europese Unie en Europese

[6] HvJ C-15/15, New Valmar, 2016, punt 54.

Economische Ruimte, is een vertaling enkel mogelijk in een officiële taal van de lidstaten hiervan.

Een rechtsgeldige vertaling is bovendien enkel mogelijk indien de natuurlijke persoon of de exploitatiezetel van de onderneming naar wie de factuur gericht is binnen de EU of de EER, maar buiten België is gevestigd.

Gezien ondernemingen en personen gevestigd in België worden uitgesloten, ontstaat er een verschil tussen hen en de andere Europese ondernemingen en inwoners. Het Europese Hof van Justitie vereist echter niet dat een gelijke behandeling wordt geboden aan nationale en EU-burgers. Wel dienen artikelen 10 en 11 van de Grondwet in acht te worden genomen die verzekeren dat de normen die in de Belgische rechtsorde van toepassing zijn het gelijkheidsbeginsel en het discriminatieverbod in acht nemen.

In het advies 52.163/3 van 6 november 2012 stelde de Raad van State in punt 7 dat "in beginsel kan worden aangenomen dat een – noodzakelijke – verschillende behandeling ten gevolge van het recht op vrij verkeer in Europeesrechtelijke zin, niet als een ongeoorloofde discriminatie te beschouwen valt.". Met verwijzing naar rechtsleer aldaar.

Ondertussen is dit standpunt evenwel gewijzigd naar aanleiding van een aantal arresten van het Grondwettelijk Hof. Hierbij werd controle op de toepassing van het gelijkheidsbeginsel verzwaard. Het al dan niet van toepassing zijn van het Europees recht op vrij verkeer kan een objectief criterium vormen voor een onderscheid tussen categorieën. De aanwezigheid van de Europeesrechtelijke verplichting op zich is evenwel niet meer voldoende om het verschil te verantwoorden. Hiervoor dient nu ook de relevantie en de proportionaliteit van die maatregel te worden verantwoord. Deze werkwijze van het Grondwettelijk Hof in bijvoorbeeld arrest 121/2013, dient ook in deze zaak te worden toegepast. De verantwoording voor het verschil in behandeling wordt dan ook hieronder uiteengezet.

Met het Vlaamse Taaldecreet streeft de Vlaamse decreetgever een aantal doelstellingen van algemeen belang na. Deze doelstellingen zijn 1. het stimuleren van het gebruik van het Nederlands; 2. de bescherming van de werknemers verzekeren door hen in staat te stellen om in hun eigen taal kennis te nemen van de sociale documenten en om aanspraak te maken op de effectieve bescherming door de representatieve werknemersorganisaties en de bestuurlijke en rechterlijke autoriteiten die kennis dienen te nemen van deze documenten; en 3. de doeltreffendheid van de controle en het toezicht door de sociale inspectie waarborgen. Deze doelstellingen werden door het Europees Hof van Justitie erkend als zijnde van algemeen belang. Vlaanderen wenst deze ook maximaal te beschermen.

De verplichting om de Nederlandse taal te hanteren in België heeft een grotere impact op deze doestelling gezien deze taal in België een officiële landstaal is. Bovendien is dit een taal die door de bevoegde controlediensten (inspectie, justitie enzovoort) wordt begrepen waardoor de positieve impact op de controle veel groter is. Omwille van de status van het Nederlands als officiële taal in België is er bijgevolg een voldoende verantwoording voor het verschil.

Verder mag in het kader van de delicate taalevenwichten in het Belgisch staatsbestel in deze context ook een meer gerichte taalreglementering worden verwacht. Zo werd het Belgisch grondgebied ook ingedeeld in taalgebieden, zoals bepaald in artikel 4 van de Grondwet. Door de mogelijkheid te ontzeggen aan een gemeenschap om zijn bevoegdheden uit te oefenen binnen zijn exclusief taalgebied zou het gehele Belgische staatsbestel in vraag worden gesteld.

Verder kan nog worden vastgesteld dat het verplichte gebruik van het Nederlands beperkt is. Het geldt enkel binnen de arbeidsrelatie en voor wettelijk verplichte documenten. Voor collectieve communicatie is bovendien reeds een verplichting voorzien om in bepaalde gevallen ook in een andere taal te communiceren.

Het verschil in behandeling is dus verantwoord.

Artikel 3

Artikel 113 van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen regelt arbeidsrechtelijke organisatie van betaald educatief verlof. Gezien dit een federale bevoegdheid betreft wordt dit voor de duidelijkheid opgenomen in de opsomming van artikelen die onder de bevoegdheid vallen van de federale overheid, zoals deze werd ingevoerd met het decreet van 23 december 2016.

Artikel 4

Er wordt een definitie ingevoerd voor praktijktesten. De praktijktesten zijn een vaststellingsmethode waarbij de vaststellers hun hoedanigheid of de finaliteit van hun tussenkomst vermommen of niet meedelen. De opdracht van de vaststeller is dan ook om op discrete wijze vast te stellen welke feiten zich in de praktijk voordoen. Feiten die bij de bekendmaking van de identiteit van de vaststeller mogelijkerwijs niet zouden worden gesteld, om deze aan het toezicht van deze persoon te verhullen.

In het kader van de dienstencheques zullen de werkgevers uitgenodigd worden om praktijktesten te organiseren, gefinancierd vanuit de overheid. Deze praktijktesten dienen om laakbare discriminerende gedragingen aan het licht te brengen en de onderneming er toe aan zetten om deze tegen te gaan.

De praktijktesten worden uitgevoerd door een organisatie die de objectiviteit en degelijkheid van de testen kan waarborgen. De uitvoerder dient ook blijk te geven van de nodige competenties om deze op een degelijke wijze te organiseren. Gezien de overheidsfinanciering van deze testen zal de opdracht moeten worden gegund met toepassing van de reglementering inzake overheidsopdrachten.

De Vlaamse Regering krijgt ook de mogelijkheid om de voorwaarden te bepalen waaraan de praktijktesten, of de uitvoerder ervan moeten voldoen om de objectiviteit, degelijkheid en neutraliteit van de praktijktesten te garanderen. Verder kan de Vlaamse Regering bepalen onder welke voorwaarden de uitvoerder van de praktijktesten informatie hieromtrent dient door te geven aan de Vlaamse sociaalrechtelijke inspectie. De informatie kan evenwel enkel worden doorgegeven wanneer bij opeenvolgende controles, inbreuken worden vastgesteld bij eenzelfde onderneming. Er wordt voor de definiëring van de Vlaamse sociaalrechtelijke inspectie verwezen naar het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004. Het decreet geeft een specifieke definitie van inspecteur, er is echter geen specifieke definitie van de inspectiedienst zelf opgenomen, waardoor een verwijzing naar een specifiek artikel van het decreet niet mogelijk is.

Artikel 5

Dit artikel voegt de mogelijkheid in voor de Vlaamse Regering om de borg die moet worden gestort in het kader van de erkenningsprocedure dienstencheque-onderneming, een tijdelijk karakter te geven. De Vlaamse Regering krijgt ook de bevoegdheid om voorwaarden te bepalen onder de welke de borg wordt teruggestort. De Vlaamse Regering kan hierbij bijvoorbeeld rekening houden met de financiële situatie van de onderneming of inbreuken die door de onderneming werden gepleegd.

Artikel 6

De evaluatie van de materie dienstencheques is volledig op federale leest geschoeid. De verplichtingen omtrent evaluatie worden hier geschrapt opdat de Vlaamse werkwijze, die wordt toegepast voor de andere materies, ook hier zou kunnen worden gehanteerd.

Artikel 7

De definitie van jonge werknemer wordt scherper gesteld door op te nemen dat de jongere geen opleidingstraject volgt waarbij hij binnen de vier maanden, te rekenen vanaf de dag van zijn indienstneming, een diploma hoger onderwijs zou kunnen halen.

Artikel 8

Net als bij artikel 3 wordt artikel 113 van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen voor de duidelijkheid toegevoegd aan de opsomming van artikelen die onder de bevoegdheid vallen van de federale overheid, zoals deze werd ingevoerd met het decreet van 23 december 2016. Artikel 8 voert deze verduidelijking aan in het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht waarin de bevoegdheid van de Vlaamse sociaalrechtelijke inspectie wordt geregeld.

Artikel 9

Deze bepaling geeft gevolg aan eerdere adviezen van de Raad van State, gebaseerd op het arrest van het Arbitragehof nr. 105/2004 van 16 juni 2004 dat discriminatie vaststelt tussen de strafrechtelijke vervolging en de administratieve procedure geldboeten. In de administratieve procedure geldboeten is tot op heden geen mogelijkheid voorzien voor de werkgevers om uitstel te krijgen. De nieuwe paragraaf voorziet in de mogelijkheid van uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een proefperiode van één tot drie jaar. De administratie kan uitstel verlenen indien de overtreder hierom verzoekt. Een gerechtelijke of administratieve veroordeling of schuldigverklaring wegens een nieuwe inbreuk op de bepalingen van dit decreet, gepleegd tijdens de proefperiode, doet het uitstel van rechtswege vervallen. De vermelding van de herroeping van het uitstel gebeurt in dezelfde beslissing als die waarbij de administratieve geldboete wordt opgelegd voor de nieuwe inbreuk die begaan werd tijdens de proefperiode, of in de gerechtelijke beslissing die een gevolg is van de nieuwe inbreuk die begaan werd tijdens de proefperiode.

Artikel 10

De regels inzake samenloop worden aangepast. Ze worden gelijkgeschakeld met de regels inzake samenloop zoals vastgelegd in artikel 112 en 113 van het Sociaal Strafwetboek. De huidige versie van artikel 18 voorziet voor elk geval van samenloop in een samenvoeging van de geldboeten. Deze regel blijft in de nieuwe versie behouden in het geval van meerdaadse samenloop. Wanneer eenzelfde feit echter verschillende inbreuken oplevert (eendaadse samenloop), of wanneer verschillende inbreuken voortvloeien uit eenzelfde misdadig opzet (meerdaadse samenloop met eenheid van opzet), wordt enkel de hoogste boete opgelegd. De gevolgen van samenloop worden aldus beter afgestemd op de strafrechtelijke gevolgen ervan (zie artikel 58-65 Sw).

Artikel 11

De bepaling betreffende herhaling, te weten dat de geldboete in geval van herhaling wordt verdubbeld, is ook van toepassing op de nieuwe administratieve sancties voor inbreuken economische migratie die door het decreet van 23 december 2016

houdende de implementatie van de zesde staatshervorming en houdende diverse bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie ingevoegd werden bij artikel 13/4, 13/5 en 13/6.

Artikel 12

De bepaling betreffende herhaling, te weten dat de geldboete in geval van herhaling van dezelfde inbreuk wordt verdubbeld, is ook van toepassing op de administratieve sancties voor inbreuken betaald educatief verlof die door het decreet van 24 april 2015 houdende de implementatie van de zesde staatshervorming en houdende diverse bepalingen inzake het beleidsdomein Werk en Sociale Economie ingevoegd werden bij artikel 21/1.

Artikel 13

In het kader van de stroomlijning van de adviescommissies in het beleidsdomein Werk en Sociale Economie, wordt de adviescommissie voor Uitzendactiviteiten in het Departement Werk en Sociale Economie ingekanteld. Deze commissie heeft een adviserende functie in concrete erkenningsdossiers als kerntaak. In lijn met andere gelijkaardige commissies binnen het beleidsdomein Werk en Sociale Economie, lijkt het bijgevolg meer opportuun deze commissie in te bedden in de structuren van de administratie van het Departement Werk en Sociale Economie. De kerntaak van de SERV richt zich immers eerder op strategisch advies dan op advies op dossierniveau.

Daarnaast wordt van de wijziging gebruikgemaakt om de samenstelling aan te passen. Zo wordt de samenstelling aangepast aan de fusie van het departement en het Vlaams Subsidieagentschap binnen het beleidsdomein Werk en Sociale Economie. Er wordt ook voorzien in een nieuwe plaatsvervanger voor de voorzitter daar het naar aanleiding van de inkanteling in het Departement Werk en Sociale Economie niet meer opportuun is om de voorzitter van de SERV aan te stellen als plaatsvervangend voorzitter.

Artikel 14

Dit artikel machtigt de Vlaamse Regering om een nieuw subsidiëringsstelsel uit te werken zodat werkgevers financieel gestimuleerd worden om langdurige werkzoekenden aan te werven en te werk te stellen.

Artikel 15

Aangezien werkgevers de vermindering van de werkgeversbijdragen via de multifunctionele aangifte op kwartaalbasis aanvragen, kunnen wijzigingen aan deze regelgeving enkel bij de start van een kwartaal worden doorgevoerd.

Artikel 16

Om het departement de nodige tijd te geven om de adviescommissie voor Uitzendactiviteiten in te kantelen wordt de inwerkingtreding hiervan gedelegeerd aan de Vlaamse Regering.

C. Procedure

1. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

Het advies van de SERV werd opgesteld op 27 februari 2017. De SERV start zijn advies met een uitdrukkelijke positieve appreciatie voor het regelgevingsdossier. De SERV noteert dat zowel de nota aan de Vlaamse Regering als de memorie van

toelichting bij de verschillende hoofdstukken ingaan op de probleemstelling en doelstelling en telkenmale de voorgestelde beleidskeuze motiveren. Verder formuleert de SERV een aantal inhoudelijke bemerkingen met betrekking tot de voorgestelde aanpassingen. Deze bespreken we in de punten hieronder.

– Aanpassing Taaldecreet

De SERV vraagt om de verplichte factuur in het Nederlands af te schaffen en toe te laten dat enkel een factuur in één van de drie landstalen of in het Engels wordt opgesteld. Dit voorstel gaat zowel verder als niet ver genoeg om te voldoen aan het arrest van het Europese Hof van Justitie. Het Hof stelt dat de verplichting om een factuur op te stellen in bepaalde talen het vrij verkeer van goederen hindert. De lijst uitbreiden, zonder rekening te houden met de talen van de verschillende lidstaten van de Europese Economische Ruimte neemt dit obstakel niet weg. De lijst van talen opgenomen in het decreet moet dan ook behouden blijven. Met betrekking tot het afschaffen van de verplichting van de Nederlandstalige versie, is het duidelijk dat we hiermee de doelstellingen van het decreet niet meer zullen realiseren. Het decreet beoogt om, met het oog op de bescherming van de werknemers en ter versterking van de sociale cohesie, het gebruik van de Nederlandse taal in de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers aan te moedigen. Indien geen Nederlandstalige versie van de documenten meer voorhanden zou zijn, wordt deze doelstelling niet meer gerealiseerd. Om deze reden wordt het advies niet gevolgd.

– Behoud periodieke evaluatie dienstenchequesysteem

De SERV adviseert om vast te houden aan een periodieke evaluatie, maar de termijn eventueel te wijzigen.

Het Departement Werk en Sociale Economie (WSE) investeert momenteel bijzonder veel tijd en middelen in het ontwikkelen van automatische gegevensuitwisselingen met de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB), de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ), de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid (KSZ) en andere databanken om betere, relevantere en meer gedetailleerde beleidsinformatie beschikbaar te maken over de maatregelen in zijn beheer. Dergelijke koppelingen en verrijkingen van administratieve data zullen onder meer toelaten om op een goedkopere, snellere en meer betrouwbare manier dan vroeger mogelijk was met de enquête, achtergrondgegevens over de dienstenchequewerknemers te verzamelen. Volgens de planning van het Departement WSE zou het merendeel van de gegevens die vroeger uit de enquête kwamen, reeds in het jaarverslag dienstencheques 2016 vervangen moeten zijn door gegevens uit administratieve data.

Het Departement WSE heeft de ambitie om op basis van deze verrijkte administratieve gegevens de kennis over de dienstencheques (en andere beleidsmaatregelen) sterk te verruimen in de komende jaren. Bepaalde vragen die vandaag enkel op basis van extern (VIONA-)onderzoek beantwoord kunnen worden, zullen in de toekomst mogelijk eenvoudig gemonitord kunnen worden (VIONA: Vlaams Interuniversitair Onderzoeksnetwerk Arbeidsmarktrapportering). Om deze reden wenst het Departement WSE te vermijden dat het wettelijk verplicht zou worden om bepaalde onderzoeken periodiek uit te voeren, wanneer deze in de toekomst mogelijk niet langer relevant zijn en onderzoeksmiddelen uitputten die nuttiger besteed kunnen worden. Zo werd federaal jaarlijks hetzelfde rapport herhaald zodat er geen ruimte overschoot om openstaande vragen te beantwoorden. Het eerste onderzoek naar de rendabiliteit van dienstenchequeondernemingen werd uitgevoerd binnen het Vlaamse VIONA-onderzoeksprogramma, precies omdat dit programma de vrijheid had om de meest prangende onderzoeksvragen te selecteren

voor onderzoek. Dit VIONA-onderzoeksprogramma wordt bovendien aangestuurd door een stuurgroep waarin de sociale partners vertegenwoordigd zijn.

Ook bestaan er nog steeds vele onbeantwoorde vragen rond het dienstenchequesysteem, en zullen er ook in de toekomst wellicht nog nieuwe vragen opduiken. In het SERV-advies wordt reeds verwezen naar de tewerkstelling van laaggeschoolden en de rendabiliteit van dienstenchequeondernemingen, wat beide onderwerpen kunnen zijn van een aparte evaluatiestudie. Daarom kunnen we ons engageren om binnen de evaluatiekalenders (VIONA en andere) voldoende aandacht te voorzien voor evaluatietopics rond dienstencheques naargelang de actualiteit, de beschikbaarheid van onderzoekers en gegevens of andere redenen. Indien de middelen worden verankerd in een wettelijk bepaalde evaluatie bestaat het risico dat de middelen voor de prangende onderzoeksvragen niet meer beschikbaar zouden zijn. Om deze reden wordt het advies niet gevolgd.

– Aanpassing aan borgsom

De SERV vraagt om de borgsom enkel terug te storten indien er na grondig onderzoek van de Vlaamse inspectie en na positief advies van de erkenningscommissie voldoende zekerheid is over de financiële toestand van de dienstenchequeonderneming.

Deze vraag van de SERV betreft de modaliteiten waarbinnen een tijdelijke borgsom wordt vormgegeven. Gezien het principe van een tijdelijke borgsom principieel werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering wordt hier geen grondige wijziging gevraagd. De vraag van de SERV lijkt ook verantwoord. Om deze reden wordt artikel 5 van het voorontwerp aangepast. Naast de mogelijkheid om de duur van de borgsom te reguleren wordt in het artikel geëxpliciteerd dat de Vlaamse Regering de voorwaarden die hieraan gekoppeld worden ook kan regelen.

Met deze mogelijkheid zal de Vlaamse Regering, zoals de Brusselse Regering dit reeds heeft gedaan, voorwaarden vastleggen waaronder van de termijn kan worden afgeweken. Zoals de SERV aangeeft kan hierbij rekening worden gehouden met de financiële toestand van de onderneming, maar ook bijvoorbeeld met inbreuken die werden gepleegd door de onderneming.

– Doelgroepkorting

De SERV heeft vragen bij het voorstel om de controle doelgroepkorting jongeren aan te passen.

Het gaat hier echter louter om een technische wijziging van een bepaling die reeds in het Doelgroependecreet aanwezig is. De wijziging verduidelijkt deze bepaling en wijzigt de doelgroep niet. Dankzij de wijziging wordt het mogelijk om de bestaande bepaling effectief uit te voeren. De doelgroepverminderingen voor jonge werknemers hebben de bedoeling om de arbeidspositie van laag- en middengeschoolde jongeren te verbeteren. Hun arbeidsdeelname ligt lager dan bij hooggeschoolde jongeren, ze hebben een hogere werkloosheidsgraad. Zij worden ook vaker geconfronteerd met tijdelijke contracten en periodes van werkloosheid. Deze bepaling wil het oneigenlijk gebruik van de vermindering, waarbij werkgevers jongeren die in het laatste jaar van hun opleiding hoger onderwijs zitten, gaan aanwerven voor het uitreiken van dit diploma om alsnog in aanmerking te komen voor de vermindering als middengeschoolde werknemer, tegengaan. Het verruimen van de doelgroep bij de Vlaamse hervorming naar alle middengeschoolden, waar dit voorheen enkel toegankelijk was voor middengeschoolden die zes maanden werkzoekend waren, vergroot dit risico. De huidige bepaling die wordt gewijzigd is verwarrend door het gebruik van kwartalen en is niet hanteerbaar vanuit de praktijk. Bovendien is de verwijzing naar leerplicht onduidelijk en was de termijn te lang waardoor mogelijks

het behalen van een diploma hoger onderwijs tijdens de tewerkstelling zou worden afgeremd. Door de herformulering, die afgestemd werd met het Departement Onderwijs komen we op een hanteerbare definitie. Bij de aanwerving mogen we verwachten dat een werkgever een gesprek met de jongere heeft en is de termijn van vier maanden ook niet te ver in de toekomst om het al dan niet behalen van een diploma hoger onderwijs te kunnen inschatten op een realistische manier. Om deze reden wordt het advies niet gevolgd.

– Adviescommissie uitzendactiviteit

De SERV stelt in zijn advies dat de SERV blijvend wenst te adviseren over de opdrachten die aan de adviescommissie voor Uitzendactiviteiten worden toegewezen en dat door de betrokken bepaling in het voorontwerp van decreet deze adviesopdracht van de SERV zou wegvallen.

Deze vrees is echter ongegrond aangezien de SERV de strategische adviesraad is voor onder meer het beleidsdomein Werk en Sociale Economie en de Vlaamse Regering bijgevolg verplicht blijft de SERV advies te vragen over voorontwerpen van decreten en ontwerpen van besluiten die van strategisch belang zijn. Eventuele wijzigingen aan de taken van de adviescommissie zullen dan ook nog steeds voor advies voorgelegd worden aan de SERV. Om deze reden wordt het advies niet gevolgd.

De SERV stelt verder voor om de expert niet uit de vaste samenstelling van de commissie te verwijderen, op voorwaarde dat dit geen meerkost impliceert. De expert is lid (zonder stemrecht) van de commissie Uitzendactiviteiten en krijgt een vergoeding voor de deelname aan de vergaderingen. De aanwezigheid van een expert impliceert dan ook sowieso een meerkost. De bepaling van het voorontwerp van decreet waar de expert wordt geschrapt uit de samenstelling van de commissie Uitzendactiviteiten is gebaseerd op het feit dat in de praktijk niet veel schriftelijke adviezen worden gevraagd aan de expert. Aangezien het uitvoeringsbesluit voorziet dat extern advies kan gevraagd worden, lijkt de meerwaarde van een expert beperkt. Echter het advies van de SERV stelt daar tegenover dat het werken met een vaste expert die vertrouwd is met de werking van de commissie en met de context, vooral voordelen biedt en de aanwezigheid bovendien niet verhindert dat er daarnaast, indien nodig, nog ad-hocadvies kan worden ingewonnen bij andere deskundigen. Rekening houdend met de vraag van de SERV werd het ontwerp aangepast om de aanwezigheid van de expert te behouden.

Met betrekking tot het voorzitterschap van de commissie geeft de SERV aan dat er geen plaatsvervanger werd voorzien voor de voorzitter. Hiervoor dient inderdaad een aanpassing te gebeuren aan de tekst van het decreet. We passen de tekst op dit punt dan ook aan door een vervangend voorzitter te voorzien.

2. Advies van de Raad van State

Het advies van de Raad van State werd door de eerste kamer gegeven op 5 april 2017. Het advies formuleerde bemerkingen op een beperkt aantal artikelen. De bemerkingen worden hieronder besproken.

– Voorrang van de Nederlandse versie van de arbeidsovereenkomst wanneer deze van een anderstalige versie verschilt

De Raad van State brengt in herinnering dat het in zijn voorgaande advies de bemerking had geformuleerd dat er in het licht van het evenredigheidsbeginsel problemen waren om één van de twee talen voorrang te geven wanneer er verschillen bestaan tussen de versies in de talen waarin de arbeidsovereenkomst is opgesteld.

Aangezien de beide versies rechtsgeldig zijn, zou een dergelijke voorrang niet verantwoord zijn.

De verantwoording op dit punt wordt evenwel opgenomen in voorliggend advies. Bij strijdigheid tussen twee taalversies is het immers noodzakelijk om te bepalen op welke manier hiermee dient te worden omgegaan. In het algemeen belang is daarom de beleidsmatige keuze gemaakt om de Nederlandstalige versie voorrang te geven. Het is onduidelijk hoe dit een inbreuk zou kunnen vormen op het evenredigheidsbeginsel, daar dit enkel een stelregel aanbiedt om op een georganiseerde en objectieve wijze om te kunnen gaan met conflicten tussen twee taalversies van een factuur. Dit sluit het nauwst aan bij artikel 1 van het decreet dat stelt dat het gebruik van de Nederlandse taal in de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers wordt aangemoedigd met het oog op de bescherming van de werknemers en ter versterking van de sociale cohesie.

Bovendien gebeuren de controles door de bevoegde instanties in Vlaanderen op basis van de Nederlandse versie. Indien deze versie vervolgens niet wordt toegepast door de rechter, zijn de uitgevoerde controles zonder voorwerp. De efficiënte en effectieve controle door de bevoegde instanties, is een bijkomende reden om de Nederlandstalige versie van de factuur voorrang te geven. Op deze wijze worden partijen ook aangemoedigd om een degelijke Nederlandse versie van de factuur op te stellen, waardoor de verschillen tussen taalversies kunnen worden geminimaliseerd.

De Raad van State merkt terecht op dat hiervoor een bijkomende aanpassing noodzakelijk is aan artikel 5, §4. Deze aanpassing wordt dan ook aangebracht naar aanleiding van dit advies.

– Praktijktesten

De Raad van State geeft aan dat de tweede zin van het ontworpen artikel 2, §2, eerste lid, k), derde lid, van de wet van 20 juli 2001 een taalkundige onvolkomenheid bevat, waardoor de exacte draagwijdte van deze bepaling niet duidelijk is. Deze onvolkomenheid wordt in de tekst rechtgezet. Vervolgens geeft de Raad van State aan dat het niet duidelijk is of de uitvoerder de herhaalde vaststellingen ‘kunnen of moeten’ doorgeven aan de Vlaamse Sociaalrechtelijke Inspectie en of de Vlaamse Regering desbetreffend nadere voorwaarden kan bepalen. Het is voor de Raad van State ter wille van de rechtszekerheid raadzaam er geen twijfel over te laten bestaan of en zo ja, in welke mate, de Vlaamse Regering en de uitvoerder ter zake over enige beoordelingsvrijheid beschikken. Het ontworpen artikel stelt echter duidelijk dat dit een bevoegdheid is van de Vlaamse overheid die ze ‘kan’ uitvoeren. Het gebruik van het werkwoord ‘kan’ duidt hier namelijk op. Verder werd de mogelijkheid om het doorgeven van de gegevens aan de inspectie niet voorafgegaan door het zelfde werkwoord. Het decreet stelt dat de gegevens worden doorgegeven door de externe organisatie. Daar elke rechtsregel dwingend is, zal deze ook moeten worden toegepast. Het opnemen van het woord ‘moeten’ in reglementering is echter zinledig en zou voor verwarring kunnen zorgen door het dwingend karakter van de andere bepalingen onduidelijk te maken. Om deze reden is de opname van het woord ‘moeten’ in de tekst van het decreet ook niet opportuun.

– Doelgroepvermindering

De Raad van State geeft aan dat uit het ontworpen artikel 7 volgt dat het louter volgen van een opleiding die binnen de vier maanden aanleiding kan geven tot het behalen van het diploma of de graad in kwestie, volstaat om uitgesloten te worden van de doelgroepvermindering voor jonge werknemers. Dat is bijvoorbeeld het geval wanneer de werknemer louter is ingeschreven voor de opleidingsonderde-

len waarvoor het geslaagd zijn leidt tot het behalen van het diploma of de graad. Indien het de bedoeling is om op het ogenblik van de indiensttreding ook rekening te houden met een inschatting van de mogelijkheid dat binnen de vier maanden wel degelijk een diploma of graad wordt behaald, dient volgens de Raad van State de tekst van de ontworpen bepaling met het oog hierop te worden aangepast.

De ontworpen bepaling werd door de administratie Werk reeds afgetoetst bij de administratie Onderwijs. Op basis van dit overleg blijkt dat de vrees van de Raad van State moeilijk kan worden gevolgd. Om evenwel te vermijden dat de ontworpen bepaling verkeerd wordt geïnterpreteerd wordt dit bijkomend toegelicht in de memorie van toelichting.

– Langdurige werkzoekenden

De terugwerkende kracht die door dit artikel wordt geregeld is overbodig. Dit artikel wordt dan ook geschrapt conform het advies van de Raad van State.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,

Philippe MUYTERS

VOORONTWERP VAN DECREET

Vlaamse Regering

Voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen met betrekking tot het beleidsdomein Werk en Sociale Economie

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijziging van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen

Art. 2. In artikel 5 van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen, vervangen bij het decreet van 14 maart 2014, wordt een paragraaf 2/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"§2/1. Met behoud van de toepassing van paragraaf 1 kan voor facturen bijkomend een rechtsgeldige versie worden opgemaakt in een van volgende door alle betrokken partijen begrepen talen:
1° een officiële taal van de Europese Unie;
2° een officiële taal van een van de lidstaten van de Europese Economische Ruimte die geen lid zijn van de Europese Unie.

Het eerste lid is alleen van toepassing als de natuurlijke persoon of de exploitatiezetel van de onderneming waaraan de factuur gericht is, gevestigd is in een van de lidstaten van de Europese Unie of Europese Economische Ruimte, met uitzondering van België.".

Hoofdstuk 3. Wijziging van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen

Art. 3. In artikel 124 van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, vervangen bij het decreet van 24 april 2015 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, wordt tussen het woord "artikel" en het getal "115" de zinsnede "113," ingevoegd.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van de buurtdiensten en -banen

Art. 4. In artikel 2 van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van de buurtdiensten en -banen, gewijzigd bij de wetten van 22 december 2003, 27 december 2006, 8 juni 2008, 22 december 2008, 30 december 2009, 4 juli 2011 en 22 juni 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt punt 7° opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

"7° praktijktesten: een vaststellingsmethode waarbij de vaststellers hun hoedanigheid of de finaliteit van hun tussenkomst vermommen of niet meedelen.";

2° aan paragraaf 2, eerste lid, wordt een punt k) toegevoegd, dat luidt als volgt:

"k. de onderneming staat praktijktesten toe om de naleving van de voorwaarden vermeld in punt i. en j. na te gaan. De onderneming verbindt zich ertoe om de nodige acties te ondernemen naar aanleiding van de resultaten van die praktijktesten.

De praktijktesten vermeld in het eerste lid worden uitbesteed aan een onafhankelijke uitvoerder door de organisatie die hiertoe wordt aangeduid door de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regering kan de verdere voorwaarden van die praktijktesten bepalen opdat de objectiviteit, degelijkheid en neutraliteit van de uitvoerder van de praktijktesten wordt gegarandeerd. De Vlaamse Regering kan ook de voorwaarden bepalen waaronder de uitvoerder herhaalde vaststellingen doorgegeven aan de Vlaamse Sociaalrechtelijke Inspectie, vermeld in het decreet houdend houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004.".

Art. 5. In artikel 2bis, §1, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 22 juni 2012, wordt tussen de woorden "de bestemming van de borgsom" en de zinsnede "alsook wat er met deze borgsom gebeurt in geval van faillissement" de zinsnede ", de duur waarvoor de borgsom moet worden verstrekt" ingevoegd.

Art. 6. Artikel 10 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 22 december 2003 en gewijzigd bij de wetten van 8 juni 2008 en 22 december 2008, wordt opgeheven.

Hoofdstuk 5. Wijziging van de programmawet (I) van 24 december 2002

Art. 7. In artikel 346, §2, tweede lid, van de programmawet (I) van 24 december 2002, ingevoegd bij het decreet van 4 maart 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 3° vervangen door wat volgt:

"3° de jonge werknemer is niet voltijds leerplichtig;"

2° er wordt een punt 4° toegevoegd dat luidt als volgt:

"4° de jonge werknemer volgt geen opleiding waarbij hij binnen de vier maanden, te rekenen vanaf de dag van zijn indienstneming, een diploma of graad kan behalen die valt buiten het toepassingsgebied van punt 2°.".

Hoofdstuk 6. Wijziging van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004

Art. 8. In artikel 2, §1, eerste lid, 37°, van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004, ingevoegd bij het decreet van 24 april 2015 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, wordt tussen het woord "artikel" en het getal "115" de zinsnede "113," ingevoegd.

Art. 9. In artikel 17 van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij decreet van 23 december 2016, wordt een paragraaf 3/1 ingevoegd die luidt als volgt:

"§3/1. Op vraag van de overtreder kan de aangewezen ambtenaar geheel of gedeeltelijk uitstel van tenuitvoerlegging van de administratieve geldboete verlenen, gedurende een proefperiode die niet minder dan één jaar en niet meer dan drie jaar mag bedragen.

Het uitstel wordt verleend in de beslissing tot oplegging van administratieve geldboete.

Het uitstel wordt van rechtswege herroepen als gedurende de proeftijd een nieuwe inbreuk omschreven in dit hoofdstuk wordt gepleegd, met een administratieve of gerechtelijke beslissing tot schuldigverklaring, een administratieve beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete of een gerechtelijke veroordeling tot gevolg."

Art. 10. In artikel 18 van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij decreet van 23 december 2016, wordt de eerste alinea vervangen door wat volgt:

"In geval van samenloop van meerdere inbreuken worden de bedragen van de administratieve geldboeten samengevoegd zonder dat ze evenwel het bedrag van 20.000 euro mogen overschrijden, of het dubbele van het maximum van de hoogste administratieve geldboete als dit bedrag hoger ligt.

Wanneer eenzelfde feit verscheidene inbreuken oplevert of wanneer verschillende inbreuken die gelijktijdig worden voorgelegd aan de bevoegde administratie de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van hetzelfde misdadig opzet, wordt alleen de zwaarste administratieve geldboete uitgesproken."

Art. 11. In artikel 19 van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij decreet van 23 december 2016, wordt de zinsnede "tot en met 13/3" vervangen door de zinsnede "tot en met 13/6".

Art. 12. In artikel 23 van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij decreet van 23 december 2016, wordt in paragraaf 4 de zinsnede "in artikel 21" aangevuld met de zinsnede "en 21/1".

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling

Art. 13. In artikel 20 van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden "In de SERV" vervangen door de woorden "Door de Vlaamse Regering";
2° in paragraaf 1, derde lid, wordt de zinsnede ", na het advies van de SERV," opgeheven;
3° in paragraaf 2, eerste lid, wordt punt 3° opgeheven;
4° in paragraaf 2, eerste lid, 4°, worden de woorden "een vertegenwoordiger" vervangen door de woorden "twee vertegenwoordigers";
5° in paragraaf 2, eerste lid, wordt punt 5° opgeheven;
6° in paragraaf 2, tweede lid, wordt de zin "Bij afwezigheid van de voorzitter neemt de leidend ambtenaar van de SERV het voorzitterschap over." opgeheven.

Hoofdstuk 8. Aanwervingsincentive voor langdurige werkzoekenden

Art. 14. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om een stelsel in te richten dat voorziet in een tegemoetkoming aan een werkgever om de aanwerving en tewerkstelling van langdurige werkzoekenden te bevorderen.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden voor de toekenning, de procedure voor de aanvraag, het bedrag en de modaliteiten van de tegemoetkoming.

Hoofdstuk 9. Inwerkingtreding

Art. 15. Artikel 14 van dit decreet treedt in werking op 1 januari 2017.

Brussel, ...

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,
Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

SERV
sterk door overleg

Advies

Zesde Staatshervorming & diverse bepalingen WSE

Brussel, 27 februari 2017

SERV_ADV_20170227_Decreet_III_6de_STAH_Bep_WSE.docx

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen • Wetstraat 34-36, 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11
info@serv.be • www.serv.be

Zesde Staatshervorming & diverse bepalingen WSE

Adviesvraag: Voorontwerp van decreet houdende diverse bepalingen met betrekking tot het beleidsdomein Werk en Sociale Economie

Adviesvrager: Philippe Muyters - Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport

Ontvangst adviesvraag: 8 februari 2017

Adviestermijn: 30 dagen

Decretale opdracht: SERV-decreet 7 mei 2004 art. 20 (SAR-functie)

Goedkeuring raad: 27 februari 2017

Contactpersonen: Sandra Hellings - shellings@serv.be
en Niels Morsink – nmorsink@serv.be

SERV
sterk door overleg

De heer Philippe MUYTERS
Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport
Martelaarsplein 7
1000 BRUSSEL

Contactpersonen
Sandra Hellings
shellings@serv.be
Niels Morsink
nmorsink@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20170227_decreetIII_6deSTAH_Bep_WSE

Brussel
27 februari 2017

Voorontwerp van decreet III zesde staatshervorming & diverse bepalingen WSE

Mijnheer de minister

De SERV heeft uw adviesvraag m.b.t. bovenvermeld voorontwerp van decreet goed ontvangen en maakt u hierbij zijn advies over. De SERV formuleert enkele bemerkingen bij dit voorontwerp van decreet en wenst verder uitdrukkelijk zijn positieve appreciatie te uiten voor het regelgevingsdossier.

Positieve appreciatie voor het regelgevingsdossier

De SERV wenst zijn positieve appreciatie te uiten over de transparante onderbouwing van dit regelgevingsdossier.

Zowel de begeleidende nota aan de Vlaamse Regering als de Memorie van Toelichting gaan bij de verschillende hoofdstukken in op probleemstelling en doelstelling en motiveren telkenmale de voorgestelde beleidskeuze.

Factuur opstellen in het Nederlands, Frans, Duits of Engels

De SERV vraagt om de administratieve last te verminderen door de verplichting om de (wettelijk verplichte) factuur in het Nederlands op te stellen, af te schaffen en toe te laten enkel een factuur op te maken in één van de drie landstalen of het Engels.

Periodieke evaluatie dienstenchequesysteem behouden

De SERV adviseert om vast te houden aan een periodieke evaluatie, bijvoorbeeld tweejaarlijks.

Gezien het jaarlijks budget van de dienstenchequemaatregel adviseert de SERV om de monitoring inclusief de enquête regelmatig uit te voeren. Als belangrijkste maatregel voor de tewerkstelling van laaggeschoolden moet de rendabiliteit in het oog worden gehouden. Uitbreiding van de monitoring is zeker positief, maar kan dit niet ondervangen. Daarom is er

naast een meer uitgebreide monitoring door het departement WSE, zoals aangekondigd in de Memorie van Toelichting, volgens de SERV ook blijvend nood aan een uitgebreide, periodieke evaluatie door een externe organisatie. We vragen ook opvolging van de evaluatie.

Akte nemen van decretale verankering praktijktest in dienstencheque-ondernemingen

De sociale partners nemen akte van de decretale verankering, maar werkgevers- en werknemersorganisaties hebben een verschillende appreciatie ervan.

Borgsom nieuwe dienstencheque-ondernemingen tijdelijk blokkeren

De SERV kan er mee instemmen dat er een afzonderlijke erkenning voor Vlaanderen moet worden aangevraagd en dat de borgsom tijdelijk wordt geblokkeerd.

De SERV vraagt wel dat de borgsom enkel wordt teruggestort indien er na grondig onderzoek van de Vlaamse inspectie en na positief advies van de erkenningscommissie voldoende zekerheid is over de financiële toestand van de dienstencheque-onderneming. Hier moet nauwgezet op worden toegezien.

Inspanningen en resultaat bij controle doelgroepkorting jongeren zijn in verhouding

De SERV heeft vragen bij de rechtszekerheid voor de werkgever en de operationalisering van deze beleidswijziging.

De SERV vraagt of inspanningen en resultaat hier nog in verhouding zijn. De SERV vraagt of kan worden ingeschat om hoeveel personen het jaarlijks zou gaan. Gezien de loonvoorwaarde worden bepaalde diploma's die nu erg gegeerd zijn op de arbeidsmarkt immers sowieso uitgesloten. Indien deze aanpassing administratief niet eenvoudig is en het bovendien op jaarbasis slechts om enkele uitzonderingen gaat, vraagt de SERV om een zekere pragmatiek aan de dag te leggen en af te zien van voorgestelde wijziging.

Opdracht van Adviescommissie uitzendactiviteiten blijvend door SERV laten adviseren en vaste expert behouden

De SERV wenst blijvend te adviseren over de opdrachten die aan de Adviescommissie uitzendactiviteiten worden toegewezen. De SERV stelt voor om de expert niet uit de vaste samenstelling van de commissie te verwijderen, op voorwaarde dat dit geen meerkost impliceert.

Gezien de SERV zich eerder richt op strategisch advies dan op advies op dossierniveau, wordt de Commissie uitzendactiviteiten, met het adviseren van concrete erkenningsdossiers als kerntaak, ingekanteld in het departement WSE. Met voorliggend voorontwerp van decreet wil de Vlaamse regering echter ook raken aan de adviesopdracht van de SERV over het takenpakket van deze adviescommissie. In het decreet op de private arbeidsbemiddeling (van 10 december 2010) is opgenomen dat de Vlaamse Regering de opdrachten van de adviescommissie kan uitbreiden na advies van de SERV. Met voorliggend voorontwerp van decreet wil de Vlaamse regering deze adviesopdracht van de SERV laten wegvallen. Gezien het adviseren over eventuele wijzigingen in de opdrachten van de adviescommissie niet valt onder de notie 'advisering van individuele erkenningsdossiers', kan de SERV niet instemmen met deze beleidsbeslissing.

De SERV stelt voor om de expert niet uit de vaste samenstelling van de Commissie Uitzendactiviteiten te verwijderen, op voorwaarde dat dit geen meerkost impliceert. Dit voorstel strookt immers niet met de huidige praktijk, waarbij het werken met een vaste expert die vertrouwd is met de werking van de commissie en met de context, vooral voordelen biedt. Bovendien verhindert de aanwezigheid van een vaste expert niet dat er daarnaast, indien nodig, nog ad hoc advies kan worden ingewonnen bij andere deskundigen.

Gezien de inkanteling in het departement WSE is het logisch dat de leidend ambtenaar van de SERV niet meer het voorzitterschap van de commissie overneemt bij afwezigheid van de voorzitter. Het voorontwerp van decreet bepaalt echter niet wie deze taak in de toekomst zal opnemen indien nodig (een ambtenaar van het departement WSE, een lid van de commissie …). Dit wordt best toegevoegd.

Wij hopen, mijnheer de minister, dat u dit advies ter harte zal nemen en zijn graag bereid tot nadere toelichting indien u dat wenst.

Hoogachtend

Pieter Kerremans	Ann Vermorgen
administrateur-generaal	voorzitter

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 61.094/1
van 5 april 2017

over

een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest
'houdende diverse bepalingen met betrekking tot het
beleidsdomein Werk en Sociale Economie'

Op 6 maart 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest 'houdende diverse bepalingen met betrekking tot het beleidsdomein Werk en Sociale Economie'.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 30 maart 2017. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 5 april 2017.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond[1], alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2.1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet bevat diverse bepalingen die hoofdzakelijk betrekking hebben op het beleidsdomein Werk en Sociale Economie.

2.2. Hoofdstuk 1 (artikel 1 van het ontwerp) bevat een algemene bepaling betreffende de bevoegdheidsrechtelijke grondslag van de ontworpen regeling. Hoofdstuk 2 (artikel 2) bevat een wijziging van het decreet van 19 juli 1973 'tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen'. Die wijziging heeft betrekking op de taal waarin de facturen moeten worden opgesteld. Hoofdstuk 3 (artikel 3) brengt een wijziging aan in artikel 124 van de herstelwet van 22 januari 1985 'houdende sociale bepalingen'. Hoofdstuk 4 (artikelen 4 tot 6) bevat wijzigingen aan de wet van 20 juli 2001 'tot bevordering van buurtdiensten en -banen'. Artikel 4 voegt een regeling inzake praktijktests in voor zogenaamde dienstenchequebedrijven. Artikel 5 verruimt de machtiging aan de Vlaamse Regering met betrekking tot de borgsom die de dienstenchequebedrijven moeten storten. Artikel 6 heft de regeling inzake de jaarlijkse evaluatie van het stelsel van de dienstencheques op. Hoofdstuk 5 (artikel 7) bevat een wijziging van artikel 346 van de programmawet (I) van 24 december 2002, waarbij de voorwaarden voor de doelgroepvermindering voor jonge werknemers worden aangepast. Hoofdstuk 6 (artikelen 8 tot 12) bevat wijzigingen aan het decreet van 30 april 2004 'houdende sociaalrechtelijk toezicht'[2]. Die wijzigingen hebben onder meer betrekking op de mogelijkheid om bij het opleggen van een administratieve geldboete uitstel te verlenen en op de regels inzake samenloop. Hoofdstuk 7 (artikel 13) bevat wijzigingen aan het decreet van 10 december 2010 'betreffende de private arbeidsbemiddeling', meer bepaald wat betreft de adviescommissie voor uitzendactiviteiten. Hoofdstuk 8 (artikel 14) bevat een machtiging aan de Vlaamse Regering om een stelsel in te richten dat voorziet in een tegemoetkoming aan werkgevers om de aanwerving en tewerkstelling van langdurig werkzoekenden te bevorderen. Hoofdstuk 9 (artikel 15) bepaalt dat artikel 14 van het aan te nemen decreet in werking treedt op 1 januari 2017.

[1] Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

[2] Decreet van 30 april 2004 'tot uniformisering van de toezichts-, sanctie- en strafbepalingen die zijn opgenomen in de regelgeving van de sociaalrechtelijke aangelegenheden, waarvoor de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bevoegd zijn'.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

3.1. Artikel 2 van het ontwerp beoogt in artikel 5 van het decreet van 19 juli 1973 'tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de voor de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen' een nieuwe paragraaf 2/1 in te voegen die luidt:

> "Met behoud van de toepassing van paragraaf 1 kan voor facturen bijkomend een rechtsgeldige versie worden opgemaakt in een van volgende door alle betrokken partijen begrepen talen:
>
> 1° een officiële taal van de Europese Unie;
>
> 2° een officiële taal van een van de lidstaten van de Europese Economische Ruimte die geen lid zijn van de Europese Unie.
>
> Het eerste lid is alleen van toepassing als de natuurlijke persoon of de exploitatiezetel van de onderneming waaraan de factuur gericht is, gevestigd is in een van de lidstaten van de Europese Unie of Europese Economische Ruimte, met uitzondering van België."

Aanleiding voor deze wijziging is het arrest van het Hof van Justitie van 21 juni 2016 in de zaak *New Valmar*, waarin wordt geoordeeld dat de taalregeling voor facturen opgenomen in artikel 5 van het decreet van 19 juli 1973 in strijd is met artikel 35 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).[3] Het Hof van Justitie stelde vast dat die regeling een beperking van het vrij verkeer inhoudt die niet kan worden gerechtvaardigd. Het bevorderen van het gebruik van de officiële talen van een lidstaat en het waarborgen van doeltreffende fiscale controles worden door het Hof weliswaar als doelstellingen van algemeen belang beschouwd, die in beginsel een beperking van het vrij verkeer kunnen rechtvaardigen, doch de betrokken regeling is naar het oordeel van het Hof niet proportioneel.[4]

De ontworpen regeling is vergelijkbaar met de regeling vervat in artikel 5, § 2, van het decreet van 19 juli 1973, die betrekking heeft op de taal waarin individuele arbeidsovereenkomsten moeten worden opgesteld. Die regeling kwam tot stand naar aanleiding van het arrest van het Hof van Justitie van 16 april 2013 in de zaak *Las*[5], en werd ingevoerd bij decreet van 14 maart 2014[6], waarover de Raad van State, afdeling Wetgeving, op 3 december 2013 advies 54.334/AV heeft uitgebracht.[7]

3.2.1. In het voornoemde advies 54.334/AV heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, onder meer het volgende opgemerkt:

---

[3] HvJ 21 juni 2016, C-15/15, *New Valmar.*

[4] HvJ 21 juni 2016, C-15/15, *New Valmar,* punten 48-57.

[5] HvJ 16 april 2013, C-202/11, *Las.* In het arrest *New Valmar* wordt overigens naar het arrest *Las* verwezen.

[6] Decreet van 14 maart 2014 'tot wijziging van artikel 1, 2, 4, 5, 12 en 16 van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen'.

[7] Adv.RvS 54.334/AV van 3 december 2013 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 14 maart 2014, *Parl.St.* Vl.Parl. 2013-14, nr. 2340/1.

"Betreffende de voorrang van de Nederlandse versie van de arbeidsovereenkomst wanneer deze van een anderstalige versie verschilt

4. In verband met een prejudiciële vraag die het Hof van Justitie was voorgelegd, heeft het Hof in het voornoemde arrest *Las* het volgende gesteld:

(…)

5. Het voorontwerp van decreet ligt in de lijn van het arrest *Las* wanneer het artikel 5, § 2, van het voornoemde decreet van 19 juli 1973 wijzigt teneinde te bepalen dat van een arbeidsovereenkomst, naast de verplichte Nederlandse versie, ook een rechtsgeldige versie kan worden opgesteld in een andere officiële taal van de Europese Unie, begrepen door alle partijen, indien die arbeidsovereenkomst is gesloten tussen een werkgever en een werknemer die hetzij zijn woonplaats heeft in een lidstaat van de Europese Unie of van de Europese Economische Ruimte, hetzij zijn woonplaats heeft op het Belgisch grondgebied en heeft gebruikgemaakt van zijn recht op vrij verkeer of van zijn recht op vrijheid van vestiging zoals geregeld door het Europees recht.

In de regeling die geldt inzake het gebruik der talen in sociale betrekkingen tussen werkgevers en werknemers neemt dat ontworpen artikel 5, § 2, immers de regel op waarmee volgens het Hof van Justitie de doelstellingen kunnen worden bereikt die het decreet van 19 juli 1973 nastreeft – zijnde de bevordering en stimulering van het Nederlands, het waarborgen van de sociale bescherming van de werknemers en het verzekeren van de administratieve controle – en die het Hof van Justitie heeft beschouwd als rechtmatige en dwingende redenen van algemeen belang[8]. Het doet zulks echter op een meer evenredige wijze en het beperkt het vrij verkeer van werknemers in het kader van een arbeidsovereenkomst met grensoverschrijdend karakter dus minder dan respectievelijk de huidige artikelen 1 en 5, eerste lid, van het decreet van 19 juli 1973 doen.

In het licht van het evenredigheidsbeginsel dat het Hof van Justitie heeft toegepast en dat ook in aanmerking moet worden genomen bij het onderzoek van de aanpassing van het decreet van 19 juli 1973, is het daarentegen niet aanvaardbaar dat wordt bepaald dat de versie in één van de twee talen voorrang heeft wanneer er verschillen bestaan tussen de versies in de talen waarin de arbeidsovereenkomst is opgesteld. Aangezien beide versies van de arbeidsovereenkomst rechtsgeldig zijn, is een dergelijke voorrang immers niet te verantwoorden.

Het ontworpen artikel 5, § 4, van het decreet van 19 juli 1973 dat bepaalt dat de Nederlandse versie voorrang heeft, moet worden herzien."[9]

Aan die opmerking van de Raad van State is echter geen gevolg gegeven en de voorrangsregeling opgenomen in het toenmalige ontworpen artikel 5, § 4, van het decreet van 19 juli 1973 is ongewijzigd tot stand gebracht.

3.2.2. Ermee rekening houdend dat de thans ontworpen regeling met betrekking tot de te gebruiken taal voor facturen analoog is aan de regeling opgenomen in artikel 5, § 2, van het decreet van 19 juli 1973, met betrekking tot de te gebruiken taal voor individuele arbeidsovereenkomsten, is de voornoemde opmerking ook van belang voor de thans voorliggende regeling. Aangezien het bestaande artikel 5, § 4, van het decreet van 19 juli 1973 echter met het voorliggende ontwerp niet wordt aangepast, en bijgevolg niet uitdrukkelijk van toepassing wordt gemaakt op de thans ontworpen regeling met betrekking tot de taal waarin de facturen dienen te

[8] *Voetnoot in de geciteerde tekst:* Zie de overwegingen 27 en 28 van het voornoemde arrest Las.

[9] Adv.RvS 54.334/AV van 3 december 2013, *Parl.St.* Vl.Parl. 2013-14, nr. 2340/1, 32-34.

worden opgesteld, is de gemachtigde dienaangaande om verduidelijking gevraagd. Hij heeft het volgende geantwoord:

> "Bij strijdigheid tussen twee taalversies is het echter noodzakelijk om te bepalen op welke manier hier dient mee te worden omgegaan. In het algemeen belang is daarom de beleidsmatige keuze gemaakt om de Nederlandstalige versie voorrang te geven. Het is onduidelijk hoe dit een inbreuk zou kunnen vormen op het evenredigheidsbeginsel, daar dit enkel een stelregel aanbiedt om op een georganiseerde en objectieve wijze om te kunnen gaan met conflicten tussen twee taalversies van een factuur. Dit sluit het nauwst aan bij artikel 1 van het decreet dat stelt dat het gebruik van de Nederlandse taal in de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers wordt aangemoedigd met het oog op de bescherming van de werknemers en ter versterking van de sociale cohesie."

3.2.3. Uit de door de gemachtigde verstrekte verduidelijking dient te worden afgeleid dat ook aan de thans ontworpen regeling inzake de te gebruiken taal voor het opstellen van facturen de bedoeling voorligt om voorrang te verlenen aan de Nederlandstalige versie van het document. Vastgesteld moet worden dat het ontwerp evenwel niet in overeenstemming is met die bedoeling, aangezien de regeling opgenomen in artikel 5, § 4, van het decreet van 19 juli 1973 in het licht van de thans ontworpen regeling niet wordt gewijzigd.

Artikel 4

4. De tweede zin van het ontworpen artikel 2, § 2, eerste lid, k), derde lid, van de wet van 20 juli 2001 bevat een taalkundige onvolkomenheid, waardoor de exacte draagwijdte van deze bepaling niet duidelijk is. Afhankelijk van de wijze waarop de tekst door de steller van het ontwerp zal worden rechtgezet, zal de uitvoerder de herhaalde vaststellingen *kunnen* of *moeten* doorgeven aan de Vlaamse Sociaalrechtelijke Inspectie en *kan* de Vlaamse Regering desbetreffend nadere voorwaarden bepalen. Het is ter wille van de rechtszekerheid raadzaam er geen twijfel over te laten bestaan of en zo ja, in welke mate, de Vlaamse Regering en de uitvoerder ter zake over enige beoordelingsvrijheid beschikken.[10]

Artikel 7

5. Artikel 7 van het ontwerp voegt in artikel 346, § 2, tweede lid, van de programmawet (I) van 24 december 2002 een punt 4° in dat de volgende voorwaarde bevat voor de toekenning van de doelgroepvermindering voor jonge werknemers:

> "de jonge werknemer volgt geen opleiding waarbij hij binnen de vier maanden, te rekenen vanaf de dag van zijn indienstneming, een diploma of graad kan behalen die valt buiten het toepassingsgebied van punt 2°".

Uit de ontworpen bepaling volgt dat het louter volgen van een opleiding die binnen de vier maanden aanleiding kan geven tot het behalen van het diploma of de graad in kwestie, volstaat om uitgesloten te worden van de doelgroepvermindering voor jonge werknemers. Dat is bijvoorbeeld het geval wanneer de werknemer louter is ingeschreven voor de

[10] Volgens de gemachtigde is het in elk geval de bedoeling om in hoofde van de uitvoerder te voorzien in een verplichting om de Vlaamse Sociaalrechtelijke Inspectie te vatten.

opleidingsonderdelen waarvoor het geslaagd zijn leidt tot het behalen van het diploma of de graad. Indien het de bedoeling is om, zoals door de gemachtigde is verklaard, op het ogenblik van de indiensttreding ook rekening te houden met een inschatting van de mogelijkheid dat binnen de vier maanden wel degelijk een diploma of graad wordt behaald, dient de tekst van de ontworpen bepaling met het oog hierop te worden aangepast.

Artikel 15

6. Artikel 15 van het ontwerp bepaalt dat artikel 14, dat de Vlaamse Regering machtigt om een stelsel in te richten van tegemoetkomingen aan de werkgevers om de aanwerving en tewerkstelling van langdurig werkzoekenden te bevorderen, in werking treedt op 1 januari 2017.

De gemachtigde heeft verklaard dat de terugwerkende kracht overbodig is en dus kan worden weggelaten. Hiermee kan worden ingestemd.

DE GRIFFIER	DE VOORZITTER
Greet VERBERCKMOES	Marnix VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijziging van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen

Art. 2. In artikel 5 van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen, vervangen bij het decreet van 14 maart 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er wordt een paragraaf 2/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"§2/1. Met behoud van de toepassing van paragraaf 1 kan voor facturen bijkomend een rechtsgeldige versie worden opgemaakt in een van volgende door alle betrokken partijen begrepen talen:
1° een officiële taal van de Europese Unie;
2° een officiële taal van een van de lidstaten van de Europese Economische Ruimte die geen lid zijn van de Europese Unie.

Het eerste lid is alleen van toepassing als de natuurlijke persoon of de exploitatiezetel van de onderneming waaraan de factuur gericht is, gevestigd is in een van de lidstaten van de Europese Unie of Europese Economische Ruimte, met uitzondering van België.";

2° in de vierde paragraaf wordt tussen het cijfer "2" en het woord "en" de zinsnede ", 2/1" ingevoegd.

Hoofdstuk 3. Wijziging van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen

Art. 3. In artikel 124 van de herstelwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, vervangen bij het decreet van 24 april 2015 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, wordt tussen het woord "artikel" en het getal "115" de zinsnede "113," ingevoegd.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van de buurtdiensten en -banen

Art. 4. In artikel 2 van de wet van 20 juli 2001 tot bevordering van de buurtdiensten en -banen, gewijzigd bij de wetten van 22 december 2003, 27 december 2006, 8 juni 2008, 22 december 2008, 30 december 2009, 4 juli 2011 en 22 juni 2012, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt punt 7° opnieuw opgenomen in de volgende lezing:

"7° praktijktesten: een vaststellingsmethode waarbij de vaststellers hun hoedanigheid of de finaliteit van hun tussenkomst vermommen of niet meedelen.";

2° aan paragraaf 2, eerste lid, wordt een punt k) toegevoegd, dat luidt als volgt:

"k) de onderneming staat praktijktesten toe om de naleving van de voorwaarden vermeld in punt i) en j) na te gaan. De onderneming verbindt zich ertoe om de nodige acties te ondernemen naar aanleiding van de resultaten van die praktijktesten.

De praktijktesten vermeld in het eerste lid worden uitbesteed aan een onafhankelijke uitvoerder door de organisatie die hiertoe wordt aangeduid door de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regering kan de verdere voorwaarden van die praktijktesten bepalen opdat de objectiviteit, degelijkheid en neutraliteit van de uitvoerder van de praktijktesten wordt gegarandeerd. De Vlaamse Regering zal ook de voorwaarden bepalen waaronder herhaalde vaststellingen door de uitvoerder worden doorgegeven aan de Vlaamse Sociaalrechtelijke Inspectie, vermeld in het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004.".

Art. 5. In artikel 2bis, §1, tweede lid, van dezelfde wet, ingevoegd bij de wet van 22 juni 2012, wordt tussen de woorden "de bestemming van de borgsom" en de zinsnede "alsook wat er met deze borgsom gebeurt in geval van faillissement" de zinsnede ", de duur waarvoor de borgsom moet worden verstrekt en de regeling van het terugstorten ervan" ingevoegd.

Art. 6. Artikel 10 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 22 december 2003 en gewijzigd bij de wetten van 8 juni 2008 en 22 december 2008, wordt opgeheven.

Hoofdstuk 5. Wijziging van de programmawet (I) van 24 december 2002

Art. 7. In artikel 346, §2, tweede lid, van de programmawet (I) van 24 december 2002, ingevoegd bij het decreet van 4 maart 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 3° wordt vervangen door wat volgt:

"3° de jonge werknemer is niet voltijds leerplichtig;";

2° er wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"4° de jonge werknemer volgt geen opleiding waarbij hij binnen de vier maanden, te rekenen vanaf de dag van zijn indienstneming, een diploma of graad kan behalen die valt buiten het toepassingsgebied van punt 2°.".

Hoofdstuk 6. Wijziging van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004

Art. 8. In artikel 2, §1, eerste lid, 37°, van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004, ingevoegd bij het decreet van 24 april 2015 en gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, wordt tussen het woord "artikel" en het getal "115" de zinsnede "113," ingevoegd.

Art. 9. In artikel 17 van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, wordt een paragraaf 3/1 ingevoegd, die luidt als volgt:

"§3/1. Op vraag van de overtreder kan de aangewezen ambtenaar geheel of gedeeltelijk uitstel van tenuitvoerlegging van de administratieve geldboete verlenen, gedurende een proefperiode die niet minder dan één jaar en niet meer dan drie jaar mag bedragen.

Het uitstel wordt verleend in de beslissing tot oplegging van administratieve geldboete.

Het uitstel wordt van rechtswege herroepen als gedurende de proeftijd een nieuwe inbreuk omschreven in dit hoofdstuk wordt gepleegd, met een administratieve of gerechtelijke beslissing tot schuldigverklaring, een administratieve beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete of een gerechtelijke veroordeling tot gevolg.".

Art. 10. In artikel 18 van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

"In geval van samenloop van meerdere inbreuken worden de bedragen van de administratieve geldboeten samengevoegd zonder dat ze evenwel het bedrag van 20.000 euro mogen overschrijden, of het dubbele van het maximum van de hoogste administratieve geldboete als dit bedrag hoger ligt.

Wanneer eenzelfde feit verscheidene inbreuken oplevert of wanneer verschillende inbreuken die gelijktijdig worden voorgelegd aan de bevoegde administratie de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van hetzelfde misdadig opzet, wordt alleen de zwaarste administratieve geldboete uitgesproken.".

Art. 11. In artikel 19 van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, wordt de zinsnede "tot en met 13/3" vervangen door de zinsnede "tot en met 13/6".

Art. 12. In artikel 23 van hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 23 december 2016, wordt in paragraaf 4 de zinsnede "in artikel 21" aangevuld met de zinsnede "en 21/1".

Hoofdstuk 7. Wijzigingen van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling

Art. 13. In artikel 20 van het decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, worden de woorden "In de SERV" vervangen door de woorden "Door de Vlaamse Regering";

2° in paragraaf 1, derde lid, wordt de zinsnede ", na het advies van de SERV," opgeheven;

3° in paragraaf 2, eerste lid, 4°, worden de woorden "een vertegenwoordiger" vervangen door de woorden "twee vertegenwoordigers";

4° in paragraaf 2, eerste lid, wordt punt 5° opgeheven;

5° paragraaf 2, tweede lid, wordt vervangen door wat volgt:

"De voorzitter en zijn plaatsvervanger zijn onafhankelijk ten opzichte van de representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties en worden door de Vlaamse Regering benoemd. Bij afwezigheid van de voorzitter neemt zijn plaatsvervanger het voorzitterschap over.".

Hoofdstuk 8. Aanwervingsincentive voor langdurige werkzoekenden

Art. 14. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om een stelsel in te richten dat voorziet in een tegemoetkoming aan een werkgever om de aanwerving en tewerkstelling van langdurige werkzoekenden te bevorderen.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden voor de toekenning, de procedure voor de aanvraag, het bedrag en de modaliteiten van de tegemoetkoming.

Hoofdstuk 9. Inwerkingtreding

Art. 15. Artikel 7 van dit decreet treedt in werking op de eerste dag van het kwartaal volgend op de publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Art. 16. Artikel 13 van dit decreet treedt in werking op een door de Vlaamse Regering vast te stellen datum.

Brussel, 21 april 2017.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport,

Philippe MUYTERS